

I.

Ἰματισμοὺς, πόσους αἱ γυναῖκες ἔφερον προῖκα εἰς τοὺς συζύγους τῶν, 18.

Ἰουβενάλῃς, διμιλῆι περὶ ἐκδικήσεως καὶ τῆς πρώτης τοῦ Θελοῦ, 2· τί λέγει περὶ τῆς μαρίας τῶν Ἀβδηριτῶν καὶ τῆς ἀξίας τοῦ Δημοκρίτου, 36· μαρτυρία αὐτοῦ περὶ Στωικῶν καὶ Κυνικῶν,

Ἰππαρχία, ἀδελφή τοῦ Πητροκλέους καὶ γυνὴ τοῦ Κράτητος· σόφισμα αὐτῆς εἰς τὸν ἀσεβῆ Θεόδωρον, 192.

Ἰπποκράτης, περιφρονεῖ τὴν συμβουλὴν τοῦ Χείλωνος, υἱὸς αὐτοῦ ὁ Πεισίστρατος, 53.

Ἰπποκράτης ὁ Κῶος, προσκαλεῖται νὰ θεραπεύσῃ τὸν Δημοκρίτον· εἰ κατ'αὐτὸν, 97.

Ἰσότης εἰς ποίαν περίστασιν ζητουμένη ἀπὸ τοὺς πένητας Ἀθηναίους, 15.

Ἰουδαῖός τις σοφὸς λέγεται διδάσκαλος τοῦ Ἀριστοτέλους, 159.

Ἰταλικὴ αἵρεσις, πόθεν ἔλαβε τὸ ὄνομα, 72.

Ἰτέας φύλλα πῶς φαίνονται εἰς τοὺς ἀνθρώπους καὶ πῶς εἰς τὰς αἴγας, 198.

Ἰωνικὴ σχολή, μετεφέρθη εἰς Ἀθήνας, 87.

K.

Κάδμος, προπάτωρ τοῦ Θάλητος, 1.

Καδοῦϊθῃς, βασιλεὺς τῆς Σκυθίας· ἀδελφὸς τοῦ Ἀναχάρσιδος, 65.

Καιρὸς ἀναδίδει νῆα συμβάντα, 26.

Κακοῦργοι, τί ἔλεγον εἰς ἓνα πλοῖον, 42.

Καρδία τῶν ἀνθρώπων πῶς δοκιμάζεται, 54.

Καλλίσθενῃς, ἀνεφίος τοῦ Ἀριστοτέλους, 149· ὠμίλει μὲ πολλὴν ἄδειαν εἰς τὸν Ἀλέξανδρον· ἐμποδίζει τοὺς Μακεδόνας νὰ τὸν λατρεύωσιν ὡς θεόν· περιπλέκεται εἰς μίαν συ-

νωμοσίαν· δὲν τοῦ συγχωρεῖται ν' ἀπέλογηθῆ· διαφορὰ γνωμῶν περὶ τῆς τελευτῆς του, 150· λέγεται εὐτυχῆς, διότι ἦτον εἰς τὴν τρέπεζαν τοῦ Ἀλεξάνδρου, 178.

Κάλλιστον τί, 181.

Κάλλος, ποίας συστάσεως, 159.

Κατάστασις, ποία ἀθλιωτέρα, 180.

Κικέρων, τί λέγει περὶ τῆς Σωκράτους φιλοσοφίας, 106.
τί δὲ περὶ τοῦ Ἐπιχάρου, 217.

Κιλικία, τόπος ὅπου ὁ Σόλων ἔκτισε τὴν πόλιν Σόλους, 2^ο.

Κινησεῖς τῆς ψυχῆς ὅποιαι εἰς Κυρηναῖκοι ἀπεδέχοντο, 143.

Κλαζομόναί, πατρὶς Ἀναξαγόρου, 87.

Κέρκυρα, νῆσος ὑποκειμένη εἰς τὸν Περίανδρον, 47.

Κερκυραῖοι, θανατόνουν τὸν υἱὸν τοῦ Περιάνδρου καὶ διατί, 49.

Κλέοβις, καὶ Βύτων· ἀξιόπαινος αὐτῶν πράξεις, 26.

Κλεοβουλίνη, μήτηρ τοῦ Θάλητος, 2.

Κλεοβουλίνη, θυγάτηρ Κλεοβούλου· αἰνιγματικαὶ αὐτῆς ἐρωτήσεις, 56.

Κλεόβουλος, υἱὸς Εὐαγόρου· ποῦ ἐγεννήθη· φυσικὰ αὐτοῦ προτερήματα· ταξιδεῖει εἰς Αἴγυπτον· Κλεοβουλίνη θυγάτηρ του· ἐκλέγεται κυβερνήτωρ τῆς Δίνδου, 56· εἰσάγει εἰς τὴν Ελλάδα τῶν αἰνιγμάτων τὴν χρῆσιν· εἰς τί, κατ' αὐτὸν, συνίσταται ἡ ἀρετὴ, 58· ζητεῖ νὰ εἰκόσῃ παρ' αὐτῷ τὸν Σόλωνα, 58· προσενοῖ θλίψιν εἰς τοὺς Δειδίους, 59.

Κληρονόμοι, πάτε ἐγίνοντο ἀδιαφόρως· οἱ συγγενεύοντες μᾶλλον δὲν ἐγίνοντο ἐπίτροποι, 18.

Κλοπῆς ποινὴ θάνατος, 18· εἶναι ἀξιότης παρὰ Κιλικίοις καὶ τιμωρία παρ' Ἑλλησι, 119.

Κνωσσός, πατρὶς Επιμενίδου, 60.

Κόδρος, πρόγονος τοῦ Σόλωνος καὶ Πεισιστράτου, 9, 22.

Κολακεία, θέλγει μᾶλλον τὸν λαὸν ἢ ἡ ἀλήθεια, 23 καὶ ἀκαλ.

Κόσμος, ὑπὸ τίνος τακτοποιηθεῖς 7 ὅτι ἐμψυχος, 9, 74.

κόσμοι ἀπειροὶ πῶς ἐσχηματίσθησαν, 97.

Κουϊντιλιανός, ἀποκαλεῖ θείαν τοῦ Πλάτωνος τὴν ἐδ-
· γλωττίαν, 124.

Κρατερός, ζητεῖ νὰ ἐλκύσῃ τὸν Διογένην εἰς τὸ παλάτιόν
του, 179.

Κράτεια, μήτηρ Περιάνδρου, 45.

Κράτης, σύγχρονος τοῦ Πολέμονος καὶ μαθητὴς τοῦ Διογέ-
· νους· πῶς ἔγεινε κυνικός· διατί πωλεῖ τὴν περιουσίαν· του.
· ἔνδυμα αὐτοῦ 188· πῶς φέρεται εἰς τὰς κακοβίους γυναῖ-
· κας· ὑπάγει εἰς τὸ οἶκημα τοῦ Μητροκλέους, 189· τὸ δύ-
· σμορφον καὶ ἀλλόκοτον φόρεμά του προξενεῖ γέλωτα· ζητεῖ
· χάριν διὰ μαθητὴν του τινά, 190· κατηγορεῖται ὑπὸ τῶν
· ἀρχόντων τῶν Ἀθηνῶν ὅτι ἐφόρει ὀλόμιον· τί ἐζήτει ἀπὸ τού-
· μαθητᾶς του· τί, κατ' αὐτὸν, σώζει ἐκ τοῦ ἔρωτος· λοιδορεῖ
· τὴν μανίαν τῶν ἀνθρώπων τοῦ αἰῶνος του· περιδότητος ἢ ἐ-
· φημερίς του· τί ἐχρησίμευεν εἰς αὐτὸν ἢ φιλοσοφία· στέλ-
· λει ὀπίσω εἰς τὸν Δημήτριον τὸν Φαληρέα μίαν φιάλην μὲ
· οἶνον, 191· ἐλεύθεροι αὐτοῦ τρόποι ἀρέσκουν εἰς τὴν Ἰππαρ-
· χίαν, ἥτις καὶ τὸν ὑπανδρεύθη καὶ τοῦ ἠκολούθει παιτοῦ,
· 192· τί ἀποπρίνεται εἰς τὸν Ἀλέξανδρον ἐρωτήσαντα ἂν θέ-
· λη ν' ἀνακτιεθῇ ἢ πατρίς του· πῶς ἐκδικεῖται τὸν Νικόδρω-
· μον διὰ τὸ οἶδημα τὸ ὁποῖον τοῦ ἔκαμεν εἰς τὸ μέτωπον·
· πῶς ἐσύγκρινε πρὸς πλούτη τῶν μεγιστάνων 193· περὶ τοῦ
· πότε πρέπει τις νὰ ἐνασχολῆται εἰς τὴν φιλοσοφίαν· προ-
· σηλόνεται μόνον εἰς τὴν ἠθικὴν ὡς καὶ οἱ λοιποὶ κυνικοί·
· διδάσκαλος τοῦ Ζήνωνος· θάνατος αὐτοῦ, 194.

Κρατύλος, ἀκολουθεῖ τὰ τοῦ Ηρακλείτου, 119.

Κρητες, πῶς ἀποκαλοῦνται ἀπὸ τὸν Ἀπόστολον Παῦλον²
· 69· ὀνομάζουσι Κούρητα τὸν Επιμενίδην, 64.

Κριός μονόκρωος φερθεῖς εἰς τὸν Περικλέα, 88.

Κριτείας, εἰς τῶν τριάκοντα τυράννων· μαθητὴς τοῦ Σω-
· κράτους· γίνεται ὁ μετ' ἀλλήτερος ἐχθρὸς του· διατί ἀπαγο-
· ρεῖ εἰς Ἀθήνας τὴν διαλεκτικὴν, 114· παρουσιάζεται ὁ Σω-
· κράτης ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ τοῦ συνάρχοντός του Χαρικλέους,

Κροϊσός, δὲν τολμᾷ νὰ τὸν ἄξῃ εἰς κρίσιν· καταδικάζει αὐτὸν εἰς θάνατον συμφώνως μὲ τοὺς λοιποὺς τυράννους, 116.

Κροϊσός, προχωρεῖ μὲ τὰ στρατεύματά του μέχρι τῶν ὄχθῶν τοῦ Ἄλφους· ζητεῖ τῶν Μιλησίων τὴν συμμαχίαν, 7· κάμνει ὑποτελεῖς τοὺς εἰς τὴν Ἀσίαν Ἕλληνας· προσκαλεῖ τὸν Σόλωνα νὰ ὑπάγῃ πρὸς αὐτὸν, 31· θέχεται αὐτὸν ἐν μεγαλοπρεπείᾳ· θαυμάζει διὰ τὰς ἀποκρίσεις του, 25· τὸν ὑπολαμβάνει ἀναισθητὸν καὶ ὀργίζεται· τὸν ἀποπέμπει· λαμβάνει μέρος εἰς τὸν πατὰ Περσῶν πόλεμον τοῦ Ἀστυάγου 25· νικάται καὶ ὑποχωρεῖ εἰς Σάρδεις· συλλαμβάνεται καὶ φέρεται ἔμπροσθεν τοῦ Κύρου, 27· πῶς σώζεται μέλλον νὰ καῖ, 28.

Κρότων, πόλις, 72.

Κυβέρνησις δημοκρατικὴ πῶς θεωρεῖται, 54. ἢ μοναρχικὴ ἐντελεστέρα, 157.

Κύζικος, 68.

Κύλων, διατὶ φονεύεται· ἀπόγονοι αὐτοῦ διαφερόμενοι μετὰ τοῦ Μεγακλέους· γίνονται ἰσχυροί, 16.

Κυθήρων νῆσος· θέσις αὐτῆς ὀλίθριος εἰς τὴν Λακεδαιμόνα, 53.

Κύμη πόλις· κάτοικοι αὐτῆς παραδίδουν εἰς τὸν Πιπτακὸν τὸν φονέα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, 27.

Κυρός, αἰχμαλωτεύει τὸν Ἀστυάγην· πολεμεῖται διὰ τοῦτο ὑπὸ τοῦ Κροϊσοῦ· συλλαμβάνει καὶ παραδίδει αὐτὸν (τὸν Κροϊσον) εἰς τὰ δεσμὰ ἔπειτα εἰς τὸ πῦρ, 27· σώζει αὐτὸν, 28.

Κυνέγιον, τὰ ἐπὶ τοῦτο φερόμενα κρέατα πῶς ἐψήνοντο, 218.

Κύψελος, πατήρ Περιάνδρου· ἕτερος, υἱὸς αὐτοῦ, 45.

Κώδων ἠχούμενος· βόμβοι ὕψους ὑπ' αὐτοῦ γινόμενοι, 214.

Κώνειον, παχύνει τοὺς ὀφθαλμούς καὶ φέρει θάνατον εἰς τοὺς ἀνθρώπους, 192.

Κώσ νῆσος, 2.

Λ.

Λαέρτιος, ἐκθέτει τὸ σύστημα τοῦ Ἀναξαγόρου, 89· τί

λέγει περί τῆς τελευτῆς τούτου, 93· ἀναφέρει ὅτι ὁ Ἀριστοτέλης ἦταν ἰσχνόφωνος, 147·

Λαιμὸς περιστερᾶς· διάφορα αὐτοῦ χρώματα 199.

Λαῖς, πόρνη, συγκοινωνεῖ μετὰ τοῦ Ἀριστίππου, 139.

Λακεδαιμόνιοι, διορίζομενοι αἵρετοκριταί περί Σαλαμίνας, 13.

Λάμπων, μάντις, τί προλέγει περί τῶν εἰς Αθήνας φᾶτριῶν 88

Λάμψακος πόλις· εἰς ταύτην ἀπέθανεν ὁ Ἀναξαγόρας, 93.

Λασθέσια, γυνή ἐκ Μαντινσίας, μαθήτρια Πλάτωνος, 128.

Λεύκιππος φιλόσοφος, διδάσκαλος Δημοκρίτου, 94.

Λίγδιοι, κυβερνώμενοι ἀπὸ τὸν Κλεόβουλον, 56.

Λίνδος, πόλις τῆς Ρόδου, παραθαλάσσιος, 56.

Λογικόν, ὀφείλει τίς νὰ τὸ συμβουλεύεται, 20.

Λοιμοί εἰς τὰς Αθήνας πῶς παύσι, 62· πῶς δὲ εἰς τὴν Σελινοῦντα 103.

Λουκρέτιος, τί λέγει διὰ τὸ περί φύσεως βιβλίον τοῦ Ἡρακλείτου, 84· τί περί Ἐμπεδοκλέους, 160.

Λουκιανὸς, τί ἔπλεσε περί Ἀναξαγόρου, 94 καὶ ἀκολ.

Λύκειον, τόπος κατάφυτος ἀπὸ δενδροστιχίας ὠραίας, 148· γίνεται περίφημον, αὐτόθι.

Λυκοῦργος, ἀναφερόμενος εἰς τὴν διανομὴν τῶν περιουσιῶν, 14.

Λυκόφρων, υἱὸς Περιάνδρου· πνεῦμα αὐτοῦ, 45· μανθάνει τὸν φόνον τῆς μητρὸς του ὑπὸ τοῦ πάππου του· ἐξώθηται ἀπὸ τὴν οἰκίαν ἐπὶ τοῦ πατρός του, 46· ἀπελλύμενον ὑπὸ ἀθλιότητος εὕρισκει αὐτὸν ὁ πατήρ του, τί ἀπαντᾷ εἰς τὸν λόγον τοῦ πατρός του· ἐξορίζεται εἰς Κέρκυραν, 47· ἀνθίσταται εἰς τὰς παρακλήσεις τῆς ἀδελφῆς του· συμφωνίαι εἰς τὰς ὁποίας συγκατανεύει, 48· διατί ἀποκτείνεται ὑπὸ τῶν Κερκυραίων, 49.

Λυσίας, εὐγλωττος φιλόσοφος, συνθέτει ἀπολογία ὑπὲρ Σωκράτους, τὴν ὁποίαν οὗτος ἀποποιεῖται, καὶ διατί; 147.

Λυσίδα, θηγάτηρ Προκλέους, γυνή Περιάνδρου, μετωνομάσθη Μέλισσα, 45.

Μ.

- Μαγνήσιοι, νικώμενοι ὑπὸ τῶν Ἐφεσίων, 38.
- Μαγνήτου καὶ Ἡλέκτρου, θαυμάσιαι ἐνέργειαι, 6.
- Μαθηταί, τί χρεωτοῦν νὰ κάμωσι διὰ νὰ ἐπιδίδωσι, 159.
- Μανδρέττης, μαθητῆς τοῦ Θαλαῦ· πατὴρ αὐτοῦ· τί λέγει εἰς τὸν διδάσκαλόν του, 5.
- Μάξιμος Σόριος, συνέγραψε περὶ δαιμονίου Σωκράτους, 117.
- Μαχάων, ἑγγονος Ἀσκληπιοῦ· ἐκ τούτου κατήγετο ὁ Ἀριστοτέλης, 146.
- Μεγάκλης, ἔρχων τῶν Ἀθηνῶν κινεῖ τὸ μῖσος τοῦ λαοῦ, 16· οἱ ἀπόγονοὶ του ἐξορίζονται, αὐτ.
- Μεγακρεῖς, διατί πολεμοῦν μὲ τοὺς Ἀθηναίους, 11· κυριεύουν τὴν Σαλαμίνα, 14.
- Μέθυσος· τρόπος τοῦ νὰ διορθωθῆ, 66· διατί ὁ μεθυσμένος ἐτιμωρεῖτο διπλάσιως, 34.
- Μέλαγχρος, σφετερίζεται τὴν κυριαρχίαν τῆς Λέσβου, 31.
- Μέλισσα, γυνὴ Περιάνδρου· φονεύεται ὑπ' αὐτοῦ, 46.
- Μέλιτος· κατηγορία αὐτοῦ κατὰ Σωκράτους κακῶς γενομένη, 110.
- Μεσσήνη· ἡ βουλὴ αὐτῆς, πέμπει εἰς τὸν Βίαντα ἀγγεῖον τι πάγχρουτον, 40.
- Μετεμψύχωσις· ἀποδέχεται αὐτὴν ὁ Πυθαγόρας, 75.
- Μέτων, πατὴρ Εὐκεδοκλέους, 104.
- Μῆνες, περιοριζόμενοι εἰς τριάκοντα ἡμέρας, 6.
- Μητρόδωρος, παραιτεῖ τοῦ Ἐπικούρου τὴν σχολὴν, καὶ ὑπάγει νὰ σπουδάσῃ παρὰ τῷ Καρνεάδῃ, 223.
- Μητροκλής, ῥήτωρ, διατί δὲν ἐτόλμα νὰ φανῆ πλέον εἰς τὸ δημόσιον τί τοῦ λέγει ὁ Κράτης· ἀναγνωρίζει τὴν ἀδυναμίαν του, 189· ἀπήγχθη, 189.
- Μίδαξ· ἐπίγραμμα ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ, 57.
- Μίλητος, πατὴρ τοῦ Θάλητος, 1.
- Μνήσαρχος, πατὴρ Πυθαγόρου, δακτυλιογλύπτῃς, 70.

- Μνησικακία, πρέπει ταχέως νὰ ἐξαλείφεται· ἐπιπλασ-
στέρα πυρκαϊᾶς, 83.
Μοιχὸς, ἐπ' αὐτοφώρῳ συλλαμβανόμενος ἐφονεύετο, 18· φεύ-
γων, 132.
Μονὰς, θεωρουμένη ὡς ἀρχὴ πάντων, 79.
Μύλων, 72.
Μυστικὸν, δὲν πρέπει νὰ ἐκστομίζεται, 51· δυσφύλα-
κτον, 53.
Μύσων· ἐπισκέπτεται αὐτὸν ὁ Ἀνάχασις· τίθεται εἰς τὸν
ἀριθμὸν τῶν σοφῶν· γελᾷ μόνος, 68.
Μωρικ, βασιλεύουσα εἰς πάντα τόπον, 57.

N.

- Νεῖλος, αἰτία τῆς πλυμύρας αὐτοῦ, 6 καὶ 90.
Νέος, καυχόμενος ὅτι ἠξούρει νὰ κολυμβᾷ ὄνειδίζεται, 142.
Νεφέλαι, Κωμῆδία, ὑπὸ Ἀριστοφάνους κατὰ Σωκρά-
τους, 116.
Νίκη, ὁποία ἐνδοξοτέρα; 35.
Νικόδρομος, γρονθοβολεῖ τὸν Κρότητα, 193.
Νικόμαχος, ἰατρός, πατὴρ τοῦ Ἀριστοτέλους, φίλος τοῦ
Ἀμύντα βασιλέως τῆς Μακεδονίας, 146.
Νικόμαχος, υἱὸς τοῦ Ἀριστοτέλους, 130.
Νόμοι τοῦ Δράκοντος καταργηθέντες, 16· οἱ τοῦ Σόλωνος
χαράττονται ἐπὶ πινάκων, 18· ὑπὸ τίνων ἐρμηνεύομενοι· συγ-
κρίνονται μὲ ἀράχνας· ὅποιοι πρέπει νὰ ἦναι, 19· διαφορὰ
μεταξὺ νόμων καὶ φύσεως θεωρουμένη ὑπὸ Βίαντος, 43.
Νουμᾶς, βασιλεὺς τῆς Ρώμης, λογίζεται μαθητὴς τοῦ Πυ-
θαγόρου, 72.

Π.

- Ξενοκράτης, μαθητὴς τοῦ Πλάτωνος, 122· λαμβάνει με-
γαλὰ δῶρα ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου, 150· επίσημος φιλόσοφος

ἀκολουθεῖ τὸν Πλάτωνα εἰς τὴν Σικελίαν· συγκρίνεται μὲ τὸν Ἀριστοτέλην ὑπὸ Πλάτωνος· ποῦ ἐγεννήθη· χαρακτήρ αὐτοῦ· λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Πλάτων νὰ θύσῃ εἰς τὰς χάριτας, 161 καὶ 122· οἱ ἀκόλαστοι νέοι ἐνοχλοῦν αὐτόν· ἡ Φρόνη βάλλει στείχημα νὰ τὸν νικήσῃ, αὐτόθ· καὶ ἀκολ. ἀφιλοκερδῆς· τί λαμβάνει ἐκ τῶν πολλῶν χρημάτων πεμφθέντων εἰς αὐτόν ὑπ' Ἀλεξάνδρου· εὐχαριστεῖ τὸν Ἀντίπατρον διὰ παρόμοιον δῶρον· δὲν ὠφελεῖται ἀπὸ τὸν χρυσοῦν στέφανον τὸν ὀποῖον ἔλαβεν εἰς Σικελίαν 162· πῶς φέρεται εἰς τὴν παρὰ Φιλίππου πρεσβείαν, κατηγορεῖται εἰς τοὺς Ἀθηναίους ὑπὸ τῶν συμπρέσβων του· ἡ καταφρόνησις τοῦ δήμου μεταβάλλεται εἰς τιμὴν· μεσιτεύει εἰς τὸν Ἀντίπατρον διὰ τὴν ἐλευθέρωσιν αἰχμαλώτων, 163· ἀξιότης αὐτοῦ θαυμαζομένη ὑπ' ἐκείνου, τί ἐχρυσώσται νὰ γνωρίζῃ ὅς τις ἐγένετο μαθητῆς του· καταφρονεῖ τὴν δόξαν καὶ τὸν τύπον· 164· ἐμποδίζεται νὰ δεχθῆ ἕρκον διὰ τὴν μεγάλην του χρηστότητα· παράδοξον συμβάν τοῦ νέου Πολέμονος εἰς τὴν σχολήν του· συγγράμματα αὐτοῦ εἰς ποῖον ἀφίερωσεν· ἔκαμεν ἐχθρούς· πωλῶσιν αὐτόν οἱ Ἀθηναῖοι· ἀποθνήσκει κατὰ συμβεβηχός, 165.

Ξενιάδης, ἀγοράζει τὸν Διογένην, 173· τὸν ἐπιφορτίζει τὴν ἀνατροφήν τῶν τέκνων του, 174.

Ξενοί ποτε ἐπολιτογράφοντο εἰς Ἀθήνας, 18.

Ξενοφῶν, μαθητῆς Σωκράτους, σώζεται ὑπ' αὐτοῦ εἰς τινα μάχην, 107· τὰ εἰς αὐτόν περὶ Σωκράτους γραφόμενα ἀξιόπιστότερα τῶν εἰς Πλάτωνα, καὶ διατί; 114.

Ο.

Ὁβίδιος, ἀναφερόμενος περὶ τῆς κτίσεως, 88.

Οἶνος, τί ἐπροξίνει μετρίως πινόμενος, 199.

Ὁμοιομέρεια τί ἐστὶ; 89.

Ὁράτιος, εἰ λέγει περὶ Ἀριστίππου, 135 καὶ ἀκολουθῶς. 137.

Ὅρεινοί· ἀπαιτήσεις αὐτῶν, 16.

Ὁφθαλμὸν ἐκβάλλων· πῶς ἐτιμωρεῖται, 18.

Π.

Πάθη, πρέπει νὰ μετριάζονται, πλὴν νὰ μὴν ἐκριζώνονται, 139.

Παιδεία, συγκρινομένη μετὸ φῶς, 158· τί εἶναι εἰς τὰς δυστυχίας καὶ τί εἰς τὰς εὐτυχίας, αὐτόθ.

Πάμφελος, Πλατωνικός, διδάσκαλος Ἐπικούρου, 206.

Παναίτιος, πῶς ὀνομάζει τὸν Πλάτωνα, 124.

Πάνθεια ἐξ Ἀκράγαντος· ἰατρεύεται ὑπὸ Ἐμπεδοκλέους 104.

Πάρασιτος, διάλογος Λουκιανοῦ, 107.

Παρμενίδης, 119.

Πασικλήης, υἱὸς τοῦ Κράτητος καὶ τῆς Ἰππαρχίας, 193.

Πατροκτόνοι· διατί κατ' αὐτῶν ὁ Σόλων δέν ἔκαμε νόμον, 19.

Παῦλος ὁ Απόστολος, ἀναφέρει περὶ Κρητῶν ἓνα στίχον τοῦ Ἐπιμενίδου, 60· τί λέγει περὶ τῶν δοξαζόντων ἓνα θεόν, 125.

Πεδινοί, 16.

Πειραιεὺς, λιμὴν πλησίον τῶν Ἀθηνῶν, 128.

Πεισίστρατος, κάμνει φατρίαν εἰς τὰς Ἀθήνας, 20· ζητεῖ φρουρούς, 21· δικαιολογεῖ τὴν διαγωγὴν του εἰς τὸν Σόλωνα· ὑπόσχεται τὴν διατήρησιν τῶν νόμων ἐκείνου, 22· ἔρπάζει τὴν κυριαρχίαν τῶν Ἀθηνῶν, 24.

Περίανδρος, ζητεῖ συμβουλὰς ἀπὸ τὸν Σόλωνα, 28· συμβουλεύεται ὑπὸ τοῦ Πιττακοῦ νὰ ἐγκρατεῦται ἀπὸ οἶνον, 34· τύραννος τῆς Κορίνθου· συναριθμούμενος μετὸς σοφούς· ἄτιμος αὐτοῦ συγκοινωνία μετὰ τῆς μητρὸς του· τί τάξιμον κάμνει ἂν ἀθλήσῃ εἰς τὰ Ολύμπια· πῶς ἐκτελεῖ τὸ τάξιμόν του· υἱὸς τοῦ Κυψέλου· ὄνομα τῆς γυναικὸς του καὶ

τῶν τέκνων τοῦ, 45· φονεῖ ἀπὸ ζηλοτυπίας τὴν γυναῖκά του, διώκει ἐκ τῆς οἰκίας τὸν ἕνα τοῦ υἱόν, 46· ἀπαγορεύει πρὸς ἅπαντας νὰ τὸν δεχθῶν, 47. Παρωξυμμένος κατὰ τοῦ Πιτροκλέους κυριεύει τὴν Επίδαυρον καὶ τὸν συλλαμβάνει, 48, καὶ ἄκολ. ἀποφασίζει νὰ θέσῃ πέρας εἰς τὰς ἡμέρας του, 49 καὶ ἄκολ· πρῶτος ἔλαβε φρουρούς· μετονομάζεται Τύραννος ἀντὶ τοῦ Ἀρχων, 50· ἠγάπα τοὺς πεπαιδευμένους· πότε ἀπέθανε, 51· ζητεῖ νὰ ἐλκύσῃ τὸν Χεῖλωνα εἰς τὴν Κόρινθον, 54.

Περικλῆς, ἀναδέχεται ὅλας τὰς ὑποθέσεις τῆς δημοκρατίας, 88· μετριάζει τὴν ἀπόφασιν τοῦ θανάτου τοῦ Ἀναξαγόρου εἰς πρόστιμον καὶ ἐξορίαν, 92· ὄνειδίζεται ὑπὸ τοῦ Ἀναξαγόρου ἀποθνήσκοντος, 93.

Περικτιόνη, μήτηρ τοῦ Πλάτωνος, 118.

Περουσία· τί συνέβαιεν εἰς τὸν καταδαπανῶντα, 18.

Περιπατητικοί, ὄνομα τῶν ὑπαδῶν τοῦ Ἀριστοτέλους, 148.

Πέρσαι, νυμφεύονται τὰς θυγατέρας των, πρὸς τοῖς Ἕλλησι τοῦτο εἶναι ἔδεικτον, 199.

Πέτρα τῆς Ὀσσάνου· εἰς αὐτὴν δοκιμάζεται ὁ χρυσοῦς καὶ ὁ ἄργυρος, 54.

Πίσσα, πόλις· εἰς ταύτην ἀπέθανεν ὁ Χεῖλων, 55.

Πισότερον τίς, 36.

Πιττακός, βασιλεὺς τῆς Μιτυλήνης, υἱὸς τοῦ Γέρραδίου· συμμαχεῖ μὲ τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἀλκαίου ἐναντίον τοῦ Μελέγχρου· ἐλέγεται στρατάρχης τῶν Μιτυληναίων κατὰ τῶν Ἀθηναίων, 31 κερδίζει τὴν νίκην εἰς μάχην τινὰ παράδοξον· ἀρχίζει νὰ γεύσται τὴν ἡδύτητα τῆς φιλοσοφίας· περριτεῖται ἀπὸ τὴν ἡγεμονίαν του· καταφρονεῖ τὰ ἀγαθὰ τῆς τύχης, 32· τί ἀποκρίνεται εἰς τὸν Κροῖσον προσκαλούμενος διὰ νὰ ἴδῃ τὰ πλούτη του· συνδιάλεξις αὐτῶν· ἦτο δύσμορφος καὶ ποδχλῆς, 33· ἀνυπόφορα ἰδιώματα τῆς γυναικός

του· τί συμβουλεύει εἰς νέον περὶ ἐκλογῆς μιᾶς ἐκ δύο γυναικῶν· ἦτον ἐγκρατής· συμβουλεύει κρυφίως τὸν Περίανδρον, 4· νοθετεῖ τοὺς μαθητάς του, 35· τί λέγει περὶ κακούργου τινός· δὲν δέχεται τὸ πεμπόμενον ὑπὸ τοῦ Κροίσου ἀργύριον, 36· ἀφίνει ἐλευθέρων τὸν φονέα τοῦ υἱοῦ του· συνήθεις αὐτοῦ ἀσχολίαι· μαθητῆς τοῦ Φερεκύδου, 37· εἰς ποίαν ἡλικίαν ἀπέθανε, 38.

Πλάτων, ἐπωνομασθεὶς θεῖος· πόθεν κατήγιντο· τί προσήμανε τὴν θυμασίαν εὐγλωττίαν του· συγγράμματα αὐτοῦ ἐν καιρῷ τῆς νεότητός του· δίδεται εἰς τὴν φιλοσοφίαν· παρουσιάζεται εἰς τὸν Σωκράτην, 118· προσηλόνεται εἰς τὸν Κρατύλον καὶ Ερμογένην· ὑπάγει εἰς Μέγαρα καὶ ἀπουδάζει παρά τῷ Εὐκλείδῃ, καὶ εἰς Κυρήνην παρά τῷ Θεοδώρῳ· μεταβαίνει εἰς Ἰταλίαν, ἐκεῖθεν εἰς Αἴγυπτον· ἐπιστρέφει εἰς Αθήνας· διατί ἐκλέγει τὸν τόπον τὸν λεγόμενον Ἀκαδημία· τρίς ἐκστρατεύει καὶ τρίς ὑπάγει εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Διονυσίου, 119· ἡ παρρησία του ὀλίγον ἔλειψε νὰ φέρῃ τὴν ἀπώλειάν του· κατηγορεῖται ὡς ἔνοχος θανάτου· ἀγοράζεται ἀπὸ τὸν Αννίκεριν τὸν Κυρκιέα· στέλλεται εἰς Αθήνας, 120· ἐλκύει τὰ βλέμματα ὄλων κατὰ τὰ Ολύμπια, 121, καὶ ἀκολ· μένει ἄγαμος μετριότης αὐτοῦ· τί λέγει περὶ αὐτοῦ νέος τις ἰδὼν εἰς ὄργην τὸν πατέρα του· δὲν εἴμπορεῖ νὰ τιμωρήσῃ τὸν δούλόν του· συμβουλεύει τὸν Ξενοκράτην καὶ Δίωνα νὰ θυσιάζον εἰς τὰς Χάριτας· εἶχε πολλοὺς μαθητάς, 122· ὑπελήπτιστο πολλὰ τὴν γεωμετρίαν· τί ἐπέγραψε πρὸ τῶν πυλώνων τῆς Ἀκαδημίας· συγγράμματα αὐτοῦ· περὶ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ, 123· ὕψος αὐτοῦ ὁποῖον ὀνομάζεται Ὀμηρος τῶν φιλοσόφων· σύστημα αὐτοῦ ἐκ ποίων συγκείμενον· δέχεται τρεῖς ἔρχας, 124· τρία εἶδη θεῶν· ποίους διομάζει δαίμονας καὶ ποίους ἡμιθεούς, 125· ἐδίδασκε τὴν μετεμψύχωσιν· διάλογος αὐτοῦ περὶ ἀθανασίας ψυχῆς, 126· τιμᾶται διαφερόντως, διὰ τὴν διδασκαλίαν του, πότε ἀπέ-

Θανε, 127· δέν θέλει νά χορεύσῃ μὲ μακρὸν τινα χιτῶνα εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Διονυσίου, 140· λαμβάνει βιβλίον ἀπὸ τὸν ἡγεμόνα τοῦτον, 142· διαλέγεται περὶ τραπεζότητος καὶ κυαθότητος, 181.

Π λ ε ἴ σ τ α ρ χ ο ς, πατὴρ τοῦ Πύρρωνος, 195.

Π λ ο ὔ τ α ρ χ ο ς, συνέγραψε περὶ δαιμονίου Σωκράτους, 117· ἀναφερόμενος εἰς τὸ περὶ δογμάτων τῶν φιλοσόφων, 124.

Π λ ο ὔ τ η, εἶναι τυχερά, 42.

Π ν ε ὤ μ α· εἰς ποίαν κυβέρνησιν δεικνύεται ἡ ἔκτασίς του, 35.

Π ἄ λ ε ι ς ἐκτίσθησαν καὶ αἱ γαῖαι διμερίσθησαν, 218.

Π ο λ ἑ μ ῶ ν, υἱὸς τοῦ Φιλοστράτου, ἄσωτος, σωφρονίζεται ὑπὸ Ξενοκράτους, 165.

Π ὄ λ ι ς ἰ δ α ς πρὸς βυς τῶν Λακεδαιμονίων, πωλεῖ τὸν Πλάτωνα· νικάται ὑπὸ Χαβρίου καὶ ἀποθνήσκει εἰς τὴν θάλασσαν, 90.

Π ο λ ἴ τ α ι τῶν Ἀθηνῶν διακρούμενοι εἰς τρεῖς τάξεις, 12.

Π ο λ ι τ ι κ ῆ, ποία ἀρίστη; 54.

Π ο λ υ κ ρ ἄ τ η ς, συσταίνει τὸν Πυθαγόραν εἰς τὸν Ἀμασιν, 71.

Π ο λ υ ξ ἔ ν η ς, φιλόσοφος· ἐπισκέπτεται τὸν Ἀρίστιππον· μέμφεται αὐτὸν συνευωχούμενον μετὰ γυναικῶν. συγχέεται, 139. καὶ ἀκολ.

Π ο τ ῆ ρ ι α· ἴδε Ἕλληνες.

Π ο τ ῶ ν η, ἀδελφὴ Πλάτωνος, 122.

Π ο ὕ ς β ο ὄ ς, προξενεῖ ἀχωνευσίαν εἰς τὸν Διογένην, 136.

Π ρ ἄ ξ ε ι ς ἀνθρώπινοι, γνωρίζομεναι ὑπὸ τῶν θεῶν, 4· ἀνταμοιβὴ τῶν πράξεων δέν δύναται νὰ ἦναι ὁ χρυσὸς μηδ' ὁ ἄργυρος, 51.

Π ρ ι ἦ ν η, πόλις τῆς Καρίας, πατρίς τοῦ Βιάντος, πολιορκεῖται ὑπὸ Ἀλυάττου, 40· πῶς σώζεται, 41· ἀλίσκεται ἄλλοτε, 43.

Π ρ ὅ ε δ ρ ο ς τῆς βουλῆς, πῶς τιμωρεῖται διὰ τὸ τυραννικὸν του, 102.

Προκλήσης, ἡγεμῶν τῆς Εἰδικῆς, ἀγανακτεῖ κατὰ τοῦ αὐτοῦ τουρκοῦ, τοῦ θανάτου τῆς θυγατρὸς του· στέλλει καὶ φέρει τοὺς ἐγγόνους του· τί λέγει εἰς αὐτοὺς ἐνῶ τοὺς ἐνηγκαλίζετο; 46· συλλαμβάνεται ὑπὸ τοῦ γαμβροῦ του, 43.

Πρόνοια, θαυμάζεται ὑπὸ τινῶν καὶ ἀπορρίπτεται ὑπ' ἄλλων, 199.

Πτολεμαῖος δ' Λάγου, 145.

Πυθαγόρας, ἀρχηγὸς τῆς Ἰταλικῆς αἰρέσεως· διατὶ ὀνομάζεται Πυθαγόρας· υἱὸς Μνησάρχου· μαθητῆς τοῦ Φερεκύδου, 70· ταξείδια αὐτοῦ· ὁ Πολυκράτης τὸν συσταίνει εἰς τὸν βασιλέα Αἰγύπτου· φιλιόνηται μετὰ τοῦ σοφοῦ Κριτωνίου, 71· ἀπεκατεστάθη εἰς Κρότωνα· φήμη αὐτοῦ· πολυάριθμοι μαθηταί του, 72· κανονίζει αὐτοὺς· χαρίσματα ὅσα ἔλαβεν ἀπὸ τῆς φύσεως· πῶς ἐνδύετο, 73· ἦτο σοβαρὸς· ἤρχετο πλῆθος πολὺ νὰ τὸν ἴδωσι· λόγοι αὐτοῦ ἐξομοιούμενοι μετὰ τοῦ χρησμοῦ τοῦ ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνος, 74, καὶ ἀκολ. γνώμη αὐτοῦ περὶ κόσμου καὶ ψυχῆς· ἀπηγόρευε τὴν κρεῶνα· γίαν· λέγει ὅτι ἐτρώθη κατὰ τὴν πολιορκίαν τῆς Τρωάδος, 75· ὅτι εἶδε τὴν ψυχὴν τοῦ Ησίοδου εἰς τὸν ἄδην· ἐγκλείεται ἐντὸς σπηλαίου, καλεῖ ἓνα ἄετόν· δεικνύει χρυσοῦν τὸν μηρόν του, 76· ποτὸν καὶ τροφή αὐτοῦ· μετὰ τί συγκρίνει τὴν ζωὴν· διαίρεσις τῆς ἀνθρωπίνου ἡλικίας· ἠγάπα, τὴν γεωμετρίαν καὶ ἀστρονομίαν· εὕρισκει τὸ τετράγωνον τῆς ὑποτεινεύσεως, 77· ὁμιλεῖ παρὰβολικῶς πρὸς τοὺς μαθητάς του, 78· γνώμη αὐτοῦ περὶ τοῦ συστήματος τοῦ παντός, 79· θάνατος αὐτοῦ καὶ τῶν μαθητῶν του, 80. καὶ ἀκολ.

Πυθαγορικά, ὄνομα δοθέν εἰς τὰς γυναῖκας τῆς Κρότωνος, 76.

Πυθαγορικοί, ἔφριτον διὰ τὰς αἱματώδεις θυσίας, 101.

Πῦρ, πόθεν ἐγνώσθη; 218.

Πυρραῖος, υἱὸς τοῦ Πιττακοῦ, φονεύεται κατὰ συμβεβηκότος, 37.

Πύρρων, αὐτουργός τῆς Πυρρῶνικῆς ἢ Σκεπτικῆς αἰρέσεως, υἱὸς Πλειστάρχου, μαθητῆς τοῦ Δρύσωνος, καὶ Αναξάρχου, τὸν ὁποῖον ἠκολούθησε μέχρι τῶν Ἰνδιῶν· πῶς, κατ'αὐτὸν, οἱ ἄνθρωποι κανονίζουν τὰ τῆς ζωῆς των· ἦτο πτωχός· μετήρχετο τὴν ζωγραφικὴν 195· ἔργα αὐτοῦ καὶ ἀδιαφορία περὶ ἑαυτοῦ, 196· ἀποτέλεσμα τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα φήμης του· χειροτενεῖται ἀρχιερεὺς, πολίτης Ἀθηναῖος, 190· τὸν σέβονται ὡς θεόν· ὑπήγκεινεν εἰς τὴν ἀγορὰν· ἀδιαφορεῖ διὰ κάθης ὑπηρεσίαν· παρατηρεῖ τὴν ἰσχὺν τῶν προλήψεων ὅταν ἐπέσεν ἐπάνω του σκύλος τις νὰ τὸν δαγκάσῃ· παράδειγμα τῆς ἀταραξίας του εὕρισκομένου εἰς πλοῖον, 197· ὑποφέρει χωρὶς νὰ κινηθῇ τὴν θεραπείαν μιᾶς πληγῆς· ἔλεγεν ὅτι ἐφείλει τις νὰ μὴν ἀποφασίζῃ· οἱ μαθηταὶ του διήρουν τὴν αὐτὴν γνώμην· ἐδίσταζον περὶ παντὸς πράγματος· διατί ἤθελε νὰ ἦναί τις ἐκκρεμῆς εἰς τὰς κρίσεις του, 198· αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ του δὲν ἔδιδον ποτὲ ὄρισμὸν εἰς τίποτε, 199, καὶ ἀκολ· ἐσύγκρινε τοὺς ἀνθρώπους μὲ φύλλα δένδρων· ἔζησε μὲ μεγάλην ὑπόληψιν, 200.

Ρ.

- Ρ'έα τῶν θεῶν ἢ μήτηρ ἦτον ἐκ τῆς Φρυγίας, 126·
 Ρήτορες, πῶς ὠνομάζοντο ὑπὸ Διογένους, 167.
 Ρόδος, πατρίς Κλεοβούλου, 56· ἡ ἐν αὐτῇ Ἀθηναῖοι ἐδίδασκον τὴν ἐβγλωττίαν, 204.

Σ.

- Σαλαμῆνιοι· νῆσος αὐτῶν γίνεται πολέμου αἰτία, 11·
 πρὸς ποῖον μέρος ἔστρεφον τῶν ἀποθαμμένων τὸ πρόσωπον,
 13· ἐγείρουν ἀνδριάντα εἰς τὸν Σόλωνα, 30·
 Σάρδεες, μητρόπολις τοῦ βασιλείου τοῦ Κροίσου, 21.

Σάτυρος, τί λέγει περί Εμπεδοκλέους; 100.

Σεισμοί πόθεν προέρχονται; 90.

Σελήνη, σῶμα σκοτεινόν, 10.

Σελινοῦς, ἐρημωθείσα ὑπὸ τοῦ λοιμοῦ· κάτοικοι αὐτῆς ἐποδίδουν θείας τιμᾶς εἰς τὸν Εμπεδοκλέα, ὅς τις τοὺς ἠλευθέρωσεν ἐκ τούτου, 103.

Σίμος Φρίξ, πτύεται ὑπὸ Ἀριστίππου, 111.

Σινώπη, πόλις, πατὴρ Διογένους, 165. Σινωπεῖς καταδικάζουσι αὐτὸν εἰς ἐξορίαν, 180.

Σκυθία, δὲν ἔχει ἀμπέλια, 66.

Σόλος, πόλις, κτισθεῖσα ὑπὸ Σόλωνος, 2).

Σόλους, πόλις ὁμοίως κτισθεῖσα ὑπὸ Σόλωνος, 28.

Σόλων, στέλλει τὸν τρίποδα εἰς τοὺς Δελφοὺς, 3. περιηγεῖται τὴν Αἴγυπτον· ἀξιόμματα αὐτοῦ εἰς τὴν πατρίδα του· ὁποίου χαρακτῆρος ἦτο· γνωμικὸν αὐτοῦ ὄραϊον, 9. τί συμβαίνει εἰς αὐτὸν μετὰ τοῦ Θάλητος, 10. καὶ ἄκολ. ὑποκρίνεται τὸν παράφρονα καὶ διεξέσχηται στίχους ἐλεγείους, 12. κυριεύει τὴν Σαλαμίνα· ἀποστέλλει τοὺς αἰχμαλώτους χωρὶς λύτρα· συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἀθηναίων· ἀνοίγει τοὺς τάφους, 13. κατασιγάξει τὰς ταραχὰς τῆς πόλεως· ἀποπειεῖται τὴν κυριαρχίαν, 15. ἀκυροῖ ὅλα τὰ χρέη· καταργεῖ ὅλους τοὺς νόμους τοῦ Δράκοντος, 16. διαίρει τοὺς πολίτας εἰς τρεῖς τάξεις, 17. νόμοι αὐτοῦ, αὐτόθι καὶ ἄκολ. πῶς οἱ νόμοι του συγκρίνονται ὑπὸ τοῦ Ἀναχάρσιδος, 19. ἀνακλύπτει τὸ ἐπιχείρημα τοῦ Πεισιστράτου· θεωρεῖται ὡς παράφρων, 20. ἐπιπλήττει τὸν λαόν, 21. ἐκούσιος αὐτοῦ ἐξορία, 22. ἀπόκρισις αὐτοῦ εἰς τὸν Πεισιστράτον, ἐπιστολὴ αὐτοῦ εἰς τὸν Ἐπιμενίδην· 23. ὑπάγει εἰς Σάρδεις κατὰ πρόσκλησιν τοῦ Κροΐσου, 24. παραδοξότης τῆς μεγαλοπρεποῦς ὑποδοχῆς του· τί λέγει εἰς τὸν Κροῖσον περί εὐδαιμονίας, 25. εὐτυχὲς ἀποτέλεσμα προξενούμενον ὑπὸ τῆς ἐκφωνήσεως τοῦ ὀνόματός του, 27. καὶ ἄκολ. ὁ Σόλων ἀνιχνεύει

- εἰς Κιλικίαν, ὅπου κτίζει τὴν πόλιν Σόλους· ἐπιστολὴ αὐ-
 τοῦ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, καὶ ἄλλη εἰς τὸν Περικλῆ, 28.
 μεταβαίνει εἰς Κύπρον· φιλιόνεται μὲ τὸν Φιλόκυπριν· ἐπι-
 πλῆττει τὸν Θέσπιν, 29· γράφει τί ποίημα εἰς Κύπρον· θά-
 νατος αὐτοῦ, 30· φιλιόνεται μὲ τὸν Ἀνάχαρσιν, 66.
- Σοφία, πρέπει ν' ἀποκτᾶται ἀπὸ νέους, 41.
- Σωφρονίσκος, ἀγαλματοποιός, πατὴρ Σωκράτους, 106.
- Σπεύσιππος, ἀνεψιός καὶ μαθητὴς τοῦ Πλάτωνος, 122·
 ἀποθνήσκων παρακαλεῖ τὸν Ξενοκράτην νὰ λάβῃ τὴν θέσιν
 του εἰς τὴν Ἀκαδημίαν, 164.
- Στάγειρα, πόλις τῆς Μακεδονίας, πατρίς Ἀριστοτέλους,
 146· ἀνακτίζεται πρὸς χάριν του ὑπὸ τοῦ Φιλίππου, 148·
- Σταγειρίται ἀνεγείρουσιν ἀγαλμα εἰς τὸν Ἀριστοτέλην, 160.
- Στάσις, γινομένη διὰ τὰ χρέη τῶν πτωχῶν, 14· ὑποχρε-
 οῦται πᾶς πολίτης νὰ λαμβάνῃ μέρος εἰς τὴν στάσιν, 17·
 πῶς καταπαύεται; 84.
- Στοιχείων περί φρόνημα τοῦ Ἐπικούρου, 97.
- Στράβων, τί ἀναφέρει περὶ Σωκράτους, 107.
- Στωικοί, αὐστηροὶ κατ' ἀρετὴν, ζηλοτυποῦσι τὸν Ἐπίκου-
 ρον διὰ τοὺς φίλους καὶ μαθητάς του, 223· ὁποῖον τέλος
 ἀπεδέχοντο; εὐτυχία τῶν ἐναγκαλιζομένων τὴν ἀρετὴν· τί
 ὠφέλιμον, κατ' αὐτούς· τί τίμιον, καὶ τίνα δὲν εἶναι ἀγα-
 θά· τί ἐφρένουσιν περὶ τῶν ἡδυπαθειῶν, 229· εἰς τί συνί-
 σταται ὁ χαρακτήρ τοῦ σοφοῦ· τοῦ εἴνου ἢ χρῆσις δὲν τοῦ
 ἦναι ἀπηγορευμένη· τί ἐδόξαζον περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας·
 ὅτι μόνος ὁ σοφὸς εἶναι ἄξιος φιλίας, ὅτι εἶναι εὐτυχής· ὅτι
 δύναται νὰ παραβληθῇ μὲ τὸν παρασταίνοντα εἰς τὸ θέα-
 τρον, 230· ὅτι δὲν ὑπάρχει εἰμὴ μόνον ἓν ὄν ὑπέρτατον, ὁ-
 νομαζόμενον διαφόρως· ἀπεδέχοντο δύο ἀρχάς, 231· γνώμη
 αὐτῶν περὶ φθορᾶς κόσμου, 232.
- Συλλαβαί, τὰς ὁποίας μεταχειρίζονται οἱ σοφοί, 228.
- Συνομόται, καταφεύγουν εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀθηνᾶς· δολιχ-
 τῆς τοῦ Μεγκκλέους διὰ νὰ ἐξέλθουν, 13.

Σωκράτης, πολίτης τῶν Ἀθηναίων ὅπου καὶ ἐγεννήθη· γονεῖς αὐτοῦ· σπουδάζει τὴν φιλοσοφίαν καὶ φυσικὴν· θεμελιωτὴς τῆς ἠθικῆς φιλοσοφίας παρ' Ἕλλησι· ἔφερε κατὰ Πικέρωνα, τὴν φιλοσοφίαν εἰς τὰ καθήκοντα τῆς κοινωνικῆς ζωῆς, 106· ἀνδρία αὐτοῦ εἰς τὸν πόλεμον· σώζει τὸν Ξενοφῶντα· φέρεται μὲ γενναϊότητα καὶ εὐστάθειαν εἰς μίαν ὀπισθοδρόμησιν, 107· διάγει μὲ τρόπον ἕλλον ἢ οἱ λοιποὶ φιλόσοφοι· γίνεται βουλευτὴς· δὲν θέλει νὰ ὑπογράψῃ τὴν ἀπόφασιν τοῦ θανάτου τῶν δέκα στρατηγῶν· σέβας τὸ ὅποιον εἰς τοὺς Ἀθηναίους ἐνέπνευσε διὰ τὴν χρηστότητα καὶ τὰς ἀρετὰς του, 108· καθαριότης αὐτοῦ· κρατεῖ τὸν μέσον ὅρον εἰς τὴν ἐνδομασίαν του· ἀφιλοκερδὴς· κατὰ τί φέρει καταδίκην εἰς τοὺς ἄλλους φιλοσόφους· ὀρθὴ ἐκέψις αὐτοῦ· κατηγορεῖται ὡς ἄμαθης ὑπὸ τινος σοφιστοῦ, τὸν ὅποιον συγχέει, 109 καὶ ἀκολ· δὲν εἶχε τόπον διὰ σχολὴν προσδιωρισμένον· συκοφαντία τοῦ Μελίτου κατ' αὐτοῦ, 110· πῶς ἐσυλλογίζετο περὶ λατρείας θεῶν· δισχυρίζετο ὅτι τοὺς τιμᾶ μὲ τὸ ὀλίγον καθὼς καὶ μὲ τὸ πολὺ· προσεύχεται μὲ ἀπλότητα· ἐθεώρει χρέος του νὰ ἐπιστρέφῃ τοὺς ἀθρήσκους· εὐχαριστεῖται διὰ τὴν πτωχίαν του, 111· δὲν ἐδέχετο δῶρα· τί ἀποκρίνεται εἰς τὸν Ἀντιφῶντα λοιδωροῦντα τὴν πτωχίαν του· καθαρότης τῆς ἀρετῆς του· θαυμασμός καὶ τιμὴ, τὰ ὅποια ἐνέπνευσεν εἰς τοὺς Ἀθηναίους, 112· σκληραγωγία διὰ τὸν ἑαυτὸν του καὶ πραότης πρὸς τοὺς ἄλλους· τί πρῶτον εἰς τοὺς νέους ἐπάσχιζε νὰ ἐμπνεύσῃ· τρόπος αὐτοῦ θελκτικὸς εἰς τὸ διδάσκειν τὴν ἠθικὴν· δὲν ἀφῆκε συγγράμματα, 113· ἀδικία τῆς κατηγορίας του· πόθεν ἔλαβεν ἀρχὴν· ὁ μαθητὴς του γίνεται ὁ ἔμμεγαλέτερος ἐχθρὸς του· μισεῖ τὴν τυραννίαν, 114· ἀπογορεύεται εἰς αὐτὸν τὸ διαλέγεσθαι μὲ νέους εἰς τὰς Ἀθήνας· ὑπάγει καὶ εὐρίσκει τοὺς αὐτουργοὺς τοῦ νόμου· συγχέει αὐτοὺς μὲ τὰς νουνεχεῖς ἐρωτήσεις του, 115· μὴ τολμῶντες νὰ τὸν ἀξωσιν εἰς κρίσιν ζητοῦν νὰ τὸν καταστήσωσι γελοιώδη· κατηγορία τοῦ Μελίτου κατ' αὐτοῦ· ἢ

τολμηρίαι καὶ παρρησία του κίτοι κινδυνεύοντες· γενναία αὐτοῦ ἀπόκρισις εἰς τοὺς κριτάς· καταδικάζεται εἰς θάνατον, 118· δὲν δέχεται νὰ μεταχειρισθῆ εὐγλωττόν τινα ἀπολογίαν ὑπὲρ ἑαυτοῦ· πίνει τὸ κώνειον· διατί ἐνυμφεύθη τὴν Κανθίπην· ἰσχυρίζεται ὅτι ἐμπνέεται θεόθεν, 117· τί εἶπεν ἀναγνούς τὸν διάλογον, λύσις ἢ περὶ φιλίας, 124· διαιροῦνται μετὰ τὸν θάνατόν του οἱ μαθηταί του· μεγάλη αὐτοῦ φήμη, 128· θάνατος αὐτοῦ ἐκδικεῖται ὑπ' Ἀντισθένης, 133· ἀποδοκιμάζει τὴν διαγωγὴν τοῦ Ἀριστίππου ὅτι ἐζητεῖ δίδακτρα, 136.

Σώματα γήινα, ἐκ τίνων στοιχείων συγκείμενα, 153.

Τ.

Τέκνα, ὀφείλουν νὰ γηροκομῶσι τοὺς γονεῖς τῶν, 118· τέκνα Κερκυραίων διατί πεμπόμενα εἰς τὸν Ἀλεάτην· προσδρόμουν εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος, 49· τί ἀναγκασίαι εἰς αὐτά, πῶς ὀφείλουν νὰ θεωρῶσι τοὺς καλῶς ἐκπαιδευόντας, 158.
Τέλλοι, κερδίζει νίκην τινά· τιμαὶ ἀποδιδόμεναι εἰς αὐτὸν ἀπὸ τοὺς Ἀθηναίους, 25.

Τήλεφος, γίνεται κυνικός, 188.

Τίμαιος, βιβλίον Πλάτωνος, 126.

Τίμων, φιλόσοφος· γνώμη αὐτοῦ περὶ Πύρρωνος, 197.

Τολμηρία, δὲν εἶναι πάντοτε ἄξιοκακῆτος εἰς τὸν νέον 204.

Τρίπους χρυσοῦς, ἀπὸ ποῖον ποῦ ἐρρίφθη καὶ ἀνσωρέθη, 2· καὶ ἀκολ' πέμπεται ἀπὸ ἑνα σοφὸν εἰς ἄλλον, 3.

Τυγνώνας, βασιλεὺς Εὐβοίας, 15.

Τυραννία· ποῖον κίνδυνον ἔχει ὅς τις τὴν ἀφήσῃ, 51.

Υ.

Ἰβρις, πρέπει νὰ λησμονῆται, 20.

Ἰλεία, τόπος ὅπου ὁ Ἀνάχαρις τελευτᾷ, 69.

- Υ λ η, πῶς ὀρίζεται, 151 καὶ ἀκολ· διαιρετὴ ἐπ' ἄπειρον, 153.
 τί οὕτως ὀνομάζεται, 213.
 Ὑ ρ ῥ ἄ δ ι ο ς, πατὴρ τοῦ Πιττακοῦ, 31.

Φ.

- Φ α ι ν α ρ ῆ τ η, μήτηρ τοῦ Σωκράτους, τί ἐπηγγέλλετο, 106.
 Φ α σ ι α ν ο ἶ καὶ πετεινοὶ κομφότεροι τοῦ Κροίσου, 25.
 Φ ε ρ ε κ ὺ δ ῆ ς, μαθητὴς Πιττακοῦ· συμβάν αὐτοῦ μ' ἕνα Ε-
 φῆσιον, 37 καὶ ἀκολ· διδάσκαλος Πυθαγόρου, 70.
 Φ θ ο ν ε ρ ο ἶ, κατατρωγόμενοι ὑπὸ τοῦ πάθους των, ὡς ὁ σί-
 δηρος ἀπὸ τὴν σκωρίαν του· σύγκρισις ἄλλη παρ' Ἀντισθέ-
 νους, 130· διωκτέοι ἐκ τῆς πολιτείας, 133.
 Φ ι λ α ρ ρ ο ς, υἱὸς τοῦ Αἴαντος, 13.
 Φ ι λ ἄ ρ γ υ ρ ο ς· τί εἶλεγεν εἰς ἕνα ὁ Βίων, 203.
 Φ ι λ ἱ α, ὁποῖα πρέπει νὰ ἦναι, κατασταίνει ἴσους τοὺς ἄν-
 θρώπους, 73.
 Φ ἱ λ ι π π ο ς, πατὴρ Ἀλεξάνδρου, βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας,
 147· τεκμήριον τιμῆς διδόμενον ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸν Ξενο-
 κράτην, 163.
 Φ ἱ λ ο ἶ· πῶς ὀφείλει τις νὰ φέρεται εἰς αὐτοὺς, 35· πρέπει
 σκανίως νὰ δανείζεται τις ὑπ' αὐτῶν, 36· νὰ τοὺς ἀγαπᾷ
 μὴ διάκρισιν, 41· νὰ ἦναί τις πάντοτε ὁ αὐτὸς πρὸς αὐτοὺς,
 51· πότε πρέπει μᾶλλον νὰ τοὺς ἐπισκέπτεται, 54· πάντα
 μεταξὺ φίλων εἶναι κοινὰ, 78· ὀλιγώτερον ἀφέλιμα ἀπὸ ἕ-
 να ἐχθρόν, 131· πότε ἀναγκαῖοι, 143· πότε θεωροῦνται τοι-
 οῦτοι· πότε τις ἐγνωσῆ ὅτι ἔκαμαν προόδους εἰς τὴν φιλοσο-
 φίαν, 204· τί ἐστὶ φίλος, 239.
 Φ ι λ ὄ λ α ο ῦ ς, Πυθαγορικός, 219.
 Φ ι λ ὄ κ η π ρ ι ς, ἕγεμών τῆς Αἰπειάς· ὁ Σόλων φιλιούται μετ'
 αὐτοῦ, 29.
 Φ ι λ ο σ ο φ ἱ α· ἠθικὴ παρ' Ἕλλησι· θεμελιωθῆς αὐτῆς, 125.

ἐκτείνεται εἰς πᾶσαν ἡλικίαν καὶ κατάστασιν. 107. ἐπιστήμη διδασκομένη μᾶλλον διὰ παραδειγμάτων ἢ διὰ λόγων, 108. ἡ τοῦ Ἀριστοτέλους εἰς πέντε μέρη διαιρεῖται, 151.

Φιλόσοφοι, εἰς τί καταδικάζονται· σκέψις τοῦ Σωκράτους περὶ τούτου, 109. εἶχον νότον προσδιωρισμένον ὅπου συνήθριζον τοὺς μαθητάς των, 110. δὲν ἔχουν ἀνάγκην τινός, 193. γνώμη αὐτῶν περὶ γνώσεως τῆς ἀληθείας 221. περὶ ἀκοῆς καὶ δράσεως, 222. ὁ φιλόσοφος δὲν εἰμφορεῖ νὰ κρατηθῆ παρα μόνον ἀπὸ τὰ ὦτα, 226.

Φοίνικες, πῶς κανονίζουσι τὴν ναυτικὴν των, 7.

Φρόνησις, τί ἐστὶ; 131. πρέπει νὰ τὴν συμβουλεύονται οἱ γέροντες, 204. ὑπερτέρα τῶν ἀρετῶν, αὐτ.

Φρόνη, περίφημος ἐταίρα, βάλλει στοίχημα νὰ νικήσῃ τὸν Ξενοκράτην, συνέπειαι τοῦ συμβάντος τούτου, 162.

Φρόνων, ἀγχιὸς στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων, 31. φονεῖται ὑπὸ τοῦ Πιττακοῦ, 32.

Φύλακες, ἀπὸ ποῖον καιρὸν ἢ χρῆσις αὐτῶν; 50. ποῖοι ἀσφαλέστεροι, 51.

Φυσική, ἴδε Θαλῆς.

Φωκαϊκός, ἤθελε νὰ ὁμιλήσῃ περὶ τινος πρὸς ἓνα τίμιον 36 καὶ ἀκολ.

X.

Χαβρίας· φονεῖ τὸν Πόλιδα, 120.

Χαρίκλῆς, εἰς τῶν τριάκοντα· ἴδε Κριτίας.

Χαρίμανδρος, κατηγορεῖ τὸν Πλάτωνα ὡς ἐνοχον θανάτου, 120.

Χείλων· ἀρεταὶ αὐτοῦ· ὑπόδειγμα ἀρετῆς· γίνεται ἔφορος· ζηλοτυπία τοῦ ἀδελφοῦ του, 52. ἰδὼν τι τεράστιον συμβῆ· λέγει τὸν Ἰπασκράτην νὰ χωρισθῆ τὴν γυναῖκά του· ἐκφρά-

ΠΙΝΑΞ ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΣ.

νησις αὐτοῦ ἰδόντος τὴν νῆσον Κύθηρα, 53. ἀπόφθεγμα αὐ-
τοῦ χαραχθὲν μὲ χρυσᾶ γράμματα εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἐν Δελ-
φοῖς Απόλλωνος, 54. ἀπόκρισις αὐτοῦ εἰς τὸν Περίανδρον,
αὐτόθ. καὶ ἀκολ. συνομιλεῖ μετὰ τῶν φίλων του· θάνατος
αὐτοῦ ἀπὸ χαρᾶς ὑπερβολῆς, 55.

Χρέη ἀκυρωθέντα, 16.

Χρηστότης, προκρίτεα τοῦ ὄρκου, 20.

Χρυσίον διατίχλωμόν, 181.

Ψ.

Ψεῦδος, βδελυκτόν, 20.

Ψήφισμα, ἐκδοθὲν ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ὑπὲρ Ζήνωνος, 233.

Ψυχὴ. συζήτησις αὐτῆς μάταιος, 95. ἢ τοῦ ἀνθρώπου ἐκ τί-
νος συγκειμένη, 97. διαχυμένη καθ' ὅλον τὸ σῶμα, 98. ὅτι
ὕλική κατ' Ἐπίκουρον· ὁποῖόν τι εἶναι, 209.

Ω.

Ωραι τοῦ ἔτους κανονισθεῖσαι, 6.

Ὠφέλιμον τίς, 229.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΥ ΠΙΝΑΚΟΣ.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ

Σελ.	Σίχ.	ἀντί	γράφε
2.	28.	δίκτυον	δίκτυον,
6.	18.	ὑποτιθέμενον	ὑποτιθέμενον
12.	12.	στρατεύματα	στρατεύματα
13.	4.	ἀπέδειξαν	ἀπέδειξεν
15.	22.	νομιμώτα	νομιμώτατα
21.	21.	κάπληξιν	κατάπληξιν
27.	7.	Αυδῶν.	Αυδῶν,
—	8.	Περσῶν	Περσῶν.
43.	4.	εὐλάβεια	εὐλάβεια,
55.	12.	κακῶς	κακῶς.
71.	24.	κατεσκευασμένου	κατεσκευασμένου
86.	3.	ἐννοῦσαν	ἐννοῦσαν
87.	12.	καθηθύνατο	καθηθύνετο
92.	26.	εἰς ἐξορίας	εἰς ἐξορίαν.
100.	30.	ἀνανεοῖ	ἀνανεώνει
—	—	να ὀρθύνη	να ὀρθύνη
106.	10.	λιθουργῶν	λιθουργῶν,
107.	7.	κτείνεται	ἐκτείνεται
112.	8.	κατάστραειν	κατάστραειν
114.	16.	ὁ ἰσχύων	ὁ ἰσχύων,
115.	1.	ὠλιγόστειν	ὠλιγόστειν
—	20.	Χαρικλῆς	Χαρικλῆς.
—	22.	ἀκούωσι	ἀκούωσι
128.	6.	Κυριναϊκῆν.	Κυριναϊκῆν.
131.	1.	δυστυχεῖς	δυστυχεῖς
137.	23.	εἰς	εἰς
143.	8.	ἤρημίαν	ἤρημίαν
147.	6.	ἤρημα	ἤρημα
177.	25.	παραπονεθῆς	παραπονεθῆς
178.	8.	εἰδείξεν,	εἰδείξεν
211.	17.	ἀνθρώπων	ἀνθρώπων
213.	25.	τῶν ἄλλων	ἄλλων
218.	21.	καλύβης	καλύβην
222.	14.	ζῶων	ζῶων.
—	23.	ζῶατο	ζῶα, τοῦτο
224.	23.	ἐπίτηδες	ἐπίτηδες